

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Rev2 301/11
22.12.2011. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija Snežane Andrejević, predsednika veća, Vide Petrović - Škero i Ljubice Milutinović, članova veća, u parnici iz radnog odnosa tužioca K.S. iz B., čiji je punomoćnik S.G., advokat iz B., protiv tuženog Javnog preduzeća PTT saobraćaja "Srbija" iz Beograda, Radna jedinica poštanskog saobraćaja "Novi Sad" iz Novog Sada, radi utvrđenja, odlučujući o reviziji tužioca, izjavljenoj protiv presude Apelacionog suda u Novom Sadu Gž1 648/10 od 24.11.2010. godine, na sednici održanoj 22.12.2011. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca, izjavljena protiv presude Apelacionog suda u Novom Sadu Gž1 648/10 od 24.11.2010. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Opštinski sud u Bečeju, presudom P1.61/08 od 10.07.2008. godine, odbio je u celosti kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca, koji glasi: "utvrđuje se da je radni odnos tužioca K.S. iz B., kod tuženog Javnog preduzeća PTT saobraćaja "Srbija" Beograd, nezakonito prestao 30.11.2007. godine. Utvrđuje se da je tužilac u radnom odnosu na neodređeno vreme kod tuženog počev od 01.12.2007. godine, a tuženi se obavezuje da u roku od 8 dana vrati tužioca na poslove tehničara za šalterske poslove II mesto obavljanja poslova pošte u ... i to na taj način što će u roku od 8 dana sa tužiocem zaključiti ugovor o radu na neodređeno vreme, koji se primenjuje počev od 01.12.2007. godine, sa ovde navedenim poslovima i mesto obavljanja poslova. Utvrđuje se da je tužilac diskriminisan od strane tuženog, tako što je stavljen u neravnopravan položaj sa drugim zaposlenima i neosnovano otpušten sve zbog svog zdravstvenog stanja". Odlučeno je i da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Apelacioni sud u Novom Sadu, presudom Gž1 648/10 od 24.11.2010. godine, odbio je žalbu tužioca i potvrdio presudu Opštinskog suda u Bečeju P1.61/08 od 10.07.2008. godine.

Protiv pravnosnažne presude donesene u drugom stepenu, tužilac je blagovremeno izjavio reviziju, zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni kasacioni sud, ispitao je pobijanu presudu, na osnovu odredbi člana 399. Zakona o parničnom postupku - ZPP („Sl. glasnik RS“, br. 125/04, 111/09 i 36/11), a u vezi člana 55. stav 1. Zakona o izmenama i dopunama ZPP („Sl. glasnik RS“, broj 111/09), pa je našao da revizija tužioca nije osnovana.

U postupku pred nižestepenim sudovima nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP, na koju ovaj sud pazi po službenoj dužnosti. Pri tom, neophodno je konstatovati, kako revizija sadrži revizijski razlog zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, a u obrazloženju revizije određeno ne navodi koja je eventualno učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka, to se u tom delu navodima revizije ne dovodi u sumnju zakonitost i pravilnost pobijane presude. Međutim, kroz ovaj revizijski razlog tužilac ukazuje na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, što nije dozvoljen razlog za izjavljivanje revizije, na osnovu odredbe člana 398. stav 2. ZPP.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilac je bio zaposlen kod tuženog na određeno vreme. Prvi put, na osnovu ugovora o radu od 09.12.2005. godine, na poslovima poštara, na određeno vreme, do povratka odsutnog radnika D.S. Radni odnos mu je prestao 13.03.2006. godine. Zatim, na osnovu ugovora o radu od 27.06.2006. godine, tužilac je zasnovao radni odnos kod tuženog radi obavljanja poslova tehničara za šalterske poslove, na određeno vreme, do povratka D.A., koja je koristila porodijsko odsustvo. Radni odnos mu je prestao 31.08.2007. godine. Potom, na osnovu ugovora o radu od 24.08.2007. godine, tužiocu su povereni poslovi tehničara za šalterske poslove, na određeno vreme, od tri meseca zbog potreba procesa rada kod tuženog. Na ovim poslovima tužilac se nalazio od 01.09.2007. godine do 30.11.2007. godine, kada mu je protekom roka na koji je zasnovao radni odnos prestao sa 30.11.2007. godine. U periodu između 27.06.2006. godine i 31.08.2007. godine, tužiocu je dijagnostifikovana bolest - ..., zbog koje bolesti se nalazio na bolničkom lečenju od 10.08.2007. godine do 27.08.2007. godine. Tužilac je obavio periodične lekarske preglede u periodu od 01.09.2007. godine i 30.11.2007. godine, kada je konstatovano da je potpuno radno sposoban za obavljanje poslova na koje je raspoređen kod tuženog. Upravnica pošte u ..., 20.04.2007. godine saopštila je tužiocu da mu je radni odnos prestao i pozvala ga da uzme svoju radnu knjižicu. Upravnica pošte nije imala ovlašćenja da vrši odabir kandidata prilikom zapošljavanja, niti da sa kandidatima obavlja razgovor u pogledu ispunjavanja uslova za zasnivanje radnog

odnosa, već je za ovo bila zadužena Radna jedinica u ... U pošti u ...bilo je zaposleno ... radnika na određeno vreme, od toga ... šalterskih radnika je primljeno na neodređeno vreme a ... šalterska radnika na određeno vreme. Tuženi je 17.12.2007. godine, zbog povećanog obima posla i procesa rada, zasnovao radni odnos sa J.Š. na mesec dana, na radnom mestu tehničara za šalterske poslove.

Polazeći od ovako utvrđenog činjeničnog stanja, nižestepeni sudovi su pravilno primenili materijalno pravo, kada su odbili tužbeni zahtev tužioca da se utvrdi da mu je radni odnos kod tuženog nezakonito prestao sa 30.11.2007. godine, da je u radnom odnosu na neodređeno vreme od 01.12.2007. godine, da se obaveže tuženi da ga vrati na poslove tehničara za šalterske poslove II sa mestom rada u pošti u ..., kao i da se utvrdi da je tužilac diskriminisan od strane tuženog, zato što je stavljen u neravnopravan položaj sa drugim zaposlenima i neosnovano otpušten zbog svog zdravstvenog stanja.

Naime, tužilac nije pobijao rešenje o prestanku radnog odnosa od 24.08.2007. godine (kao ni prethodno rešenje o prestanku radnog odnosa). Zatim, kako je tužilac više puta zasnovao radni odnos kod tuženog na određeno vreme po različitim osnovima, da bi poslednji put zasnovao radni odnos na određeno vreme od tri meseca koji period je protekao i mogao da traje samo do isteka vremena koji je zaključen ugovor o radu, a prethodno zasnovan radni odnos na određeno vreme prestao pravnosnažnim rešenjem, to u konkretnom slučaju nema mesta primeni odredbe člana 37. stav 1. i 2. Zakona o radu ("Sl. glasnik RS" 24/05 i 61/05). Pri tom, pravnosnažnošću rešenja o prestanku radnog odnosa na određeno vreme, tužilac je ne samo izgubio pravo da to rešenje pobija sudskim putem, već i pravo da traži preobražaj radnog odnosa sa određenog na neodređeno vreme. Pored toga, nema mesta ni utvrđenju da je tužilac diskriminisan od strane tuženog (na način opisan u izreci prvostepene presude), s obzirom da je na osnovu navedenog Zakona o radu, u slučaju diskriminacije u smislu odredbi čl. 18-21 ovog zakona, tužilac mogao da pokrene samo postupak za naknadu štete, na osnovu člana 23. ovog zakona. Međutim, ne i utvrđenje, da je tuženi diskriminatorски postupio prema tužiocu ili drugome, na osnovu odredbi člana 43. stav 1. tačka 2. Zakona o zabrani diskriminacije ("Sl. glasnik RS" broj 22/09), s obzirom da je Zakon o zabrani diskriminacije stupio na snagu 07.03.2009. godine, na osnovu odredbe člana 63. tog zakona, izuzev odredbi čl. 28. do 40. koje su počele da se primenjuju od 01.01.2010. godine.

Iz navedenih razloga, ovaj sud je doneo odluku kao u izreci presude, na osnovu odredbe člana 405. stav 1. ZPP.

Predsednik veća

sudija

Snežana Andrejević, s.r.